

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kuplškis,

1961 m. birželio 10 d.

Šeštadienis

Nr. 46 (1529)

Kaina 2 kap.

Per birželį — žodis pirmūnams PO 350 KG PIENO IŠ KARVĖS

«Duok karvutei žali šieno, duos karvutė balto pieno» — dainuojama mūsų liaudyje. Tai — neginčytina tiesa. Kad vasara, o ypač šis mėnuo lemiamas pieno gavyboje, manau, neginčys niekas. Tačiau oru karvės sočios nebus. Tik tada sėkmingai bus sprendžiamas pieno gavybos klausimas, kai gerai, kruopščiai bus prižiūrimos karvės, jos ganos vėsiuose ganyklose, kai joms istisą parą netrūks vandens.

As savo darbo patirtimi pasigirti dar negaliu, nes karvių melžėja dirbu tik pirmus metus. Tačiau apie savo drauges, kurios pirmąją kolūkyje pieno gavyboje, nuryti negaliu. Geriausius rezultatus per praėjusius šiuo metų penkis mėnesius pasiekė karvių melžėja Izabelė Vaitiekūnienė — iš kiekvienos karvės vidutiniškai ji primelžė po 970 kg pieno.

Pienas, ganykloje ganant karvės, žymiai didėja, — dažnai didžiausi ir karvių melžėja Birutė Jokubkaitė. — Jei tvarte paskutiniomis dienomis iš karvės primelždavome po 3—4 kg pieno, tai dabar primelžiame daugiau negu dvigubai.

Anksti ir teisingai pradėjus gyvulius ganyti, mūsų kolūkių karvių melžėjos jau pasiekė neblogų rezultatų. Iki birželio 1 dienos geriausios kolūkių karvių melžėjos Izabelė Vaitiekūnienė, Birutė Jokubkaitė, Genė Mastaviciūnė ir kitos primelžė beveik po 1000 kg pieno vidutiniškai iš kiekvienos prižiūrimos karvės.

Labai malonu dirbti, kai visą laiką su manimi buna prietyrusios karvių melžėjos, kurios visada nuoširdžiai pa-

deda, pataria, pamoko. Rūpinasi mumis, mūsų darbu, jo sąlygų gerinimu ir galvijų fermos vedėjas Steponas Šidlauskas. Produktiviausioms karvėms išskiriamos geriausios ganyklos, istisą parą papildomai šeriamos žaliuoju pašaru. O tai, kaip rodo pirmųjų darbo patyrimas, svarbus veiksnys didinant pieno gavybą.

Reikia priminti, kad galvijų priežiūra ir girdymai pas mus paskirti sąžiningi, myli savo darbą žmonės. Be to, darbdaviai jiems priskaitomi nuo primelžto pieno kiekio. Todėl kiekvienas stengiasi geriau prižiūrėti, sočiau ir dažniau girdyti karves.

Žinoma, lemiamas laikotarpis pieno gavyboje yra dabar, birželio mėnesį. Už tai mūsų kolūkių karvių melžėjos per šį mėnesį įsipareigojo gauti iš karvės ne mažiau kaip po 350 kg pieno.

ONA BALTRĖNAITĖ

„Alizavos“ kolūkių karvių melžėja

GERIAUSIOS RAJONO
KOLŪKIŲ KARVIŲ MEL-
ŽĖJOS, PER PENKIS ŠIŲ
METŲ MĖNESIUS PRI-
MELZUSIOS VIDUTINIŠ-
KAI IŠ KARVĖS

1000 — 1500
KG PIENO:

Genė Devalnytė („l. pirmūnas“) —

1523 kg,

Julė Agejeva („Salamiestis“) — 1304 kg,

Danutė Gliudeliūnė („T. pirmūnas“) —

1185 kg,

Aldona Janušauskaitė („Salamiestis“) —

1150 kg,

Birutė Mikonytė („T. pirmūnas“) —

1139 kg,

Janė Kaziūnaitė („Salamiestis“) —

1110 kg,

Domė Žitūlienė („Byčiai“) — 1000 kg.

Dirbkime pirmūnų pavyzdžiu!

PASĖLIŲ PRIEŽIŪROS DIENORAŠTIS

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS
nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

„Pirmūno“, „Šviesos“, „Salamiesčio“ kolūkiuose gerai prižiūrimi kukurūzų pasėliai. Kukurūzai jau keli kartus nuakėti, purenami jų tarpeliai. Šios kultūros pasėlių priežiūroje pagrindinis vaidmuo tenka mechanizatoriams. „Salamiesčio“, „Tarybinio pirmūno“ kolūkiuose plačiai praktikuojamas vasarojaus akėjimas. Žymi dalis pasėlių buvo nuakėta praėjus 2—4 dienoms po sėjos. Dabar, kada jau sudygę, jie vėl akėjami. Tuo išnaikinama žymi dalis piktžolų, išpurenamas žemės paviršius, sulaukomas drėgmės išgaravimas.

Sekančią savaitę visuose kolūkiuose pagrindinį dėmesį reikia skirti kukurūzų, cukrinių runkelių priežiūrai. Nuo to, ar laiku bus išreikšti, išrūgtinti pasėliai, išpurenami plotai, priklausys derlius. Išryškėjus kvadratams, šiuos pasėlius purenime mechanizuotai. Labai gerai yra pureniti skersaisilgiai eilės. Purenant pasėlius mechanizuotai, pavaduojama daug kolūkiečių darbo rankų.

„Skodino“, „Sakalo“, „Juodpėnų“, „Pergalės“ žemės ūkio artelėse šiais metais buvo labai uždelsta sėja. Šiuose kolūkiuose dabar reikia ypač kruopščiai prižiūrėti pasėlius. Kukurūzų, cukrinių runkelių, bulvių pa-

sėlius reikalinga nuakėti lengvomis akėklomis. Ten, kur pasėliai dar nesudygę, taupant drėgmę, reikia dirvas ir nuvoluoti, suspausti lengvu volu. Tuomet pasėliai greičiau sudygsta. Taip pat šiuose kolūkiuose reikia gerai prižiūrėti grūdinių kultūrų pasėlių plotus. Labai blogai daroma ten, kur jauti pasėlių smarkiai grumstuota žemė, ir šios dirvos nenuvoluotos, nesulygintos.

Papildomai reikėtų priminti apie padėtį „Juodpėnų“ kolūkyje. Artelės pirmininkui Juozui Venslovai susižėdus, jį pavaduoja pirmos brigados brigadininkas Alfonsas Petrulis. Bet A. Petrulis užmiršo visuomeninius reikalus. Antroje brigadoje, kur brigadininku iki šiol dirbo Vytautas Vymantas, pavasario sėjos darbai labai suvėluoti. Kolūkyje nusikalstamai švaistoma geriausia visuomeninė žemė. Ja naudojasi tinginiai, vengiantys visuomeninio darbo.

Ateinanti savaitė tikrai lemiama pasėlių priežiūroje. Išnaudokime visas galimybes, kad pasėliai tikrai būtų gerai prižiūrimi.

M. ŠATKAUSKAITĖ

„Byčių“ parodomąjo bandomojo ūkio vyr. agronomė, redakcijos neetatinio žemės ūkio skyriaus narė,

B. LAUCIUS

Rajono inspektorius technikos priežiūrai

BIRŽELIO

12—18

Kukurūzų, cukrinių runkelių, kaupiamųjų priežiūra. Pasėlių akėjimas, purenimas. Kova su piktžolėmis.

Skubiai taisytina

Kas kaltas dėl atsilikimo?

Mūsų kolūkyje visuose darbuose labiausiai atsilieka trečioji laukininkystės brigada. Čia dar ir dabar sodinamos bulvės, kukurūzai, sėjami linai. Brigados atsilikimo priežastis yra ta, kad brigadai ilgą laiką vadovavo blogas, apsilaidęs brigadininkas P. Mergičūnas. Prieš kurį laiką šis brigadininkas buvo pašalintas iš pareigų. Brigadai pradėjo vadovauti darbštus kolūkiečiai Jonas Daukas. Dabar Mergičūnas pasirodė visu savo „blizgesiu“. Jis ne tik pats nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, bet agituoja ir kitus kolūkiečius, kad neitų dirbti. Girdi, jei mane išmetė iš brigadininko pareigų, tai tegu žlunga ir brigada.

Brigada, žinoma, neužlugo, nes čia dauguma kolūkiečių darbštūs ir sąžiningi. Bet tokį darbų trukdytoją, jei ir toliau jis nesiliaus, reikia išvyti ne tik iš brigados, bet ir iš kolūkio.

A. VIRELIŪNAS

„Vėžionių“ kolūkis.

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Lietuvos KP CK pritarė pauštininkystės pirmųjų kreipimuisi į kolūkiečius, tarybinių ūkių darbuotojus ir žemės ūkio specialistus, priimtą respublikiniame pauštininkystės darbuotojų sąskrydyje 1961 metų birželio 1 dieną.

Partijos rajonų komitetams ir rajonų vykdomiesiems komitetams, kolūkių ir tarybinių ūkių partinėms organizacijoms ir vadovams, Žemės ūkio ministerijai ir jos organams vietose pasiūlyta sustiprinti organizacinį darbą

ir praktinę pagalbą idiegiant pažangų patyrimą pauštininkystėje ir toliau vystant ją visuose kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose.

N. Chruščiovas aplankė Razlivą

LENINGRADAS, (TASS-ELTA). TSKP pirmąją pastatytą 1927 metais. Čia Centro Komiteto Pirmasis sekretorius, rūsąnų 1917 metų liepos naktį pritaręs Ministrų Tarybos Pirmininkas plaukė valtį, iš kurios išlipo V. Leninas ir N. Chruščiovas aplankė Razlivą — su Vladimiro Lenino vardu susijusias te jėgo palapinės link. Tuo padu vietas. Čia 1917 metų liepos — rugpjūčio mėnesiais didysis vadovas slapstėsi nuo kontrrevoliucinės laikinosios vyriausybės persekiojimo.

N. Chruščiovas apžiūrė istorinę jėgų Razlivą palei granitinį Nikitą Chruščiovą.

PASIBAIGUS

DABAR, išplėstinės komunistinio statybos laikotarpio, labai svarbu, kad kiekvienas žmogus įsivertint komunistinę pasaulėžiūrą, marksizmo-leninizmo pagrindus, aktyviai kovotų už partijos politikos įgyvendinimą praktikoje.

Neseniai pasibaigė mokslo metais partinio švietimo sistemoje. Dabar mes galime susumuoti praėjusių metų rezultatus, numatyti, ką dirbsime sekančiais metais. Praėjusiais mokslo metais nemažas dėmesys buvo skiriamas tiek pramonės, tiek žemės ūkio ekonomikai studijuoti. Rajono kolūkiuose veikė 27 būreliai žemės ūkio ekonomikai studijuoti. Šeštos durpių-kraiko gamykloje ir rajono pramonės kombinate veikė būreliai pramonės įmonių ekonomikai studijuoti. Prekybos įmonių ekonomikai studijuoti panašaus tipo būrelis veikė prie rajonų kooperacijos.

Gerali įsivertino žemės ūkio ekonomikos žinias „Vėžionių“ kolūkio kolūkiečiai, žemės ūkio ekonomikos būrelio klausytojai. Šiam būreliui vadovavo agronomė V. Liutkytė. Čia mokėsi ne tik kolūkio komunistai, nepartiniai aktyvai, komjaunimai, bet ir nemaža laukininkystės bei gyvulininkystės žmonių. Jie įsivertino, kaip reikia organizuoti darbą laukininkystės ir mechanizatorių brigadose, gyvulininkystės fermose. Todėl nenuostabu, kad aktyviausi būrelio klausytojai — traktorinės brigados brigadininkas V. Laucius, traktorininkai V. Archipovas ir P. Kirda — buvo priimti į šlovėnų Komunistų partijos eiles. Dabar šių draugų iniciatyva kolūkyje mechanizatorių brigada kovoja už komunistinio darbo brigados vardą. Neblogai veikė žemės ūkio ekonomikai studijuoti būreliai „Adomynės“ kolūkyje, kur propagandininku dirbo žemės ūkio specialistė A. Buzaitė, „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje (propagandininkas — žemės ūkio specialistas B. Gečauskas) ir kt.

Kartu reikia pripažinti, kad, įsivertinant žemės ūkio ekonomikos mokslą, buvo ir rimtų trūkumų. Kas nežino, kad nuo pirmųjų partinių organizacijų sekretorių organizacinio darbo pagrindinai priklauso ir būrelių veikla. Tačiau Mičturino vardo kolūkyje, kur pirminės partinės organizacijos sekretorius, kartu ir propagandininkas, yra žemės ūkio specialistas Kazys Jakubauskas, būrelis darbą pradėjo pavėluotai, nereguliariai vykdavo užsiėmimai. Nepatenkinamai organizavo darbą „Šviesos“ ir „Antašavos“ kolūkio propagandininkai komunistai I. Dyrlienė ir B. Baginskis. Ne geriau dirbo ir propagandininkė žemės ūkio specialistė Z. Krutalaitytė „Uoginų“ kolūkyje. Šis būrelis mokslo metų eigoje visai iširo. Panašių faktų buvo ir daugiau.

Kaip nauja partinio švietimo forma „Atelės“ kolūkyje ir rajono statybos-remonto kontoroje buvo organizuotos agitatorių mokyklos. Šiose mokyklose paskaitas skaitydavo atsakingi partiniai ir tarybiniai darbuotojai. Dabar drąsiai galima tvirtinti, kad, lankydami šias mokyklas, agitatoriai pasisėmė nemaža žinių, patyrimo. Geriausi agitatorių mokyklos klausytojai, gamybos žymūnai V. Valmienė, A. Naujikas, P. Červonikas ir kiti buvo priimti į šlovėnų TSKP eiles. Panašios mokyklos šiais partinio švietimo metais numatomos organizuoti ir kituose kolūkiuose, įmonėse.

De to, rajone veikė 4 politinės mokyklos, 8 būreliai TSKP istorijai studijuoti, 3 būreliai marksizmo-leninizmo pagrindams studijuoti, 2 — einamosios politikos. Gerali veikė politinė mokykla „Laukminiškių“ kolūkyje, kur propagandininku dirbo mokytojas V. Šapoka. Propagandininkų Elvyros Juškenaitės, J. Jonuškos darbu buvo patenkinti „Pirmūno“ ir „Aukštaitių“ kolūkių TSKP istorijai studijuoti būrelių klausytojai.

Nepasimokė iš ankstyvesnių metais padarytų klaidų propagandininkai R. Laucius, J. Ridikienė, E. Kutra, S. Lobinas ir kt. Jų vadovaujamuose būreliuose užsiėmimai vykdavo nereguliariai, medžiaga būdavo perteikiama blankiai. Dėl propagandininkų ir pirminių partinių organizacijų sekretorių kaltės partinio švietimo būreliai nustojo veikti „Mituvos“, „Sakalo“, „Neries“ kolūkiuose.

Nemažas dėmesys šiais metais buvo skiriamas komunistų politinei švietimui. Tam reikalui savistoviai besimokantiems bu-

vo reguliariai organizuojami seminarai. Turiningai ir domiai organizuodavo seminarus medicinos darbuotojams mokytojas J. Vilčinskas, subatlečiams — O. Užtupaitė. Gerali savistoviai mokėsi, gilino marksizmo-leninizmo žinias mok. P. Striupas, gyd. J. Petrauskas, agr. M. Šatkauskaitė ir kt.

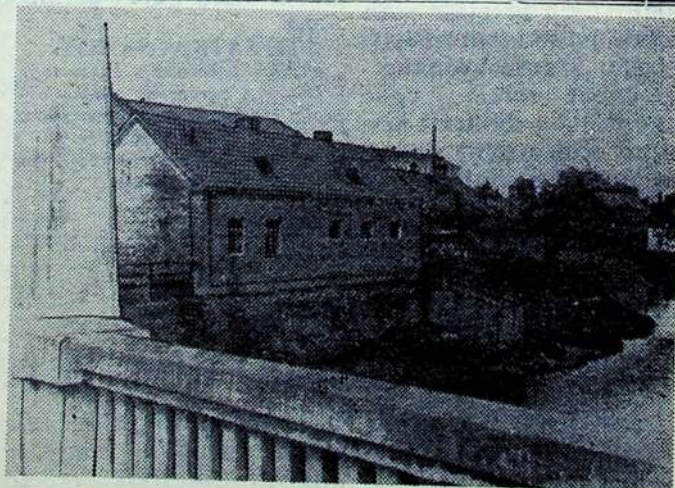
Kaip parodė praktika, didelę naudą partinio švietimo sistemos būrelių klausytojams teikė vaizdinė agitacija, o taip pat kino filmų demonstravimas. Rajone buvo įsteigti 32 kino filmų demonstravimo punktai, kur klausytojai noriai žiūrėdavo pagal programą numatytus kino filmus.

Niekam ne paslaptis, kad praėjusiais metais partinio švietimo sistemoje buvo daug žymių trūkumų. Kad panašūs trūkumai šiais metais partinio švietimo sistemoje nebūtų kartojami, jau dabar reikia rengtis naujoms mokslo metams. Visose partinėse organizacijose turi būti apsvaistyti praėjusių metų rezultatai, o taip pat numatytos priemonės, kas bus daroma šiais metais komunistų, nepartinio aktyvo, visų kolūkiečių politiniam mokymuisi. Prisiminkime, kad partija iškėlė uždavinį 2—3 metų laikotarpyje kiekvienam kolūkiečiui, darbininkui duoti minimumą ekonominių žinių. Jau dabar, vasaros laikotarpiu, pasinaudojant brigadų dienomis, kitais kolūkiečių susirinkimais, būtina skaityti paskaitas žemės ūkio ekonomikos klausimais.

Tinkamas pasiruošimas naujoms mokslo metams partinio švietimo sistemoje — didelės svarbos reikalas.

J. GIEDRAITIS
LKP rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėjas

VIETOJE KALĖJIMO — MECHANINĖS DIRBTUVĖS

Buržuazijos, o taip pat vokiečių okupacijos metais nemažai Kupiškioje buvo mūrinių pastatų. Ir kaip išnaudojimų simbolis vienas iš pirmųjų mūrinių pastatų buvo kalėjimas. Daug čia kentėjo paprastų, niekuo nekaltų darbo žmonių. Ypačingai jis buvo reikalingas vokiečiams okupantams, jų padidėjusiems — lietuviškiems nacionalistams. Daug papasakotų, jei prabiltų šios mūrinės sienos apie visos žmonijos gėdą — fašizmą, apie skriaudas, vargą.

Tik tarybinėje santvarkoje tapo nereikalingos panašios „staigos“. Dabar buvusioje kalėjimo įrengtos modernios rajonų kooperacijos mechaninės dirbtuvės, kurioms vadovauja Petras Ožys. Vietoje praeitinių almanų — šlaidienų čia įprasto kūrybinio darbo ritmas, to darbo, kuris puošia mūsų gyvenimą, dar šviesesnę daro rytdieną. Nuotraukoje: rajonų kooperacijos mechaninių dirbtuvių bendras vaizdas.

VI. Jasinsko nuotr.

„Kai žmogų ištinka nelaimė“

Kalčiausi kalmynai

Tarybinis žmogus — naujosios, komunistinės visuomenės žmogus. Jis niekuomet nepaliks draugo nelaimėje, jam visuomet padės, pagelbės. Deja, dar pasitaiko tokių žmonių, kurie neverti tarybinio žmogaus vardo. Tai atgyvenusių buržuazinės visuomenės liekanos, sąmoningai trukdantys jaunimo, mokyklinio amžiaus vaikų auklėjimui.

Aš šiuo metu atlieku karinę tarnybą. Darnioje karių šeimoje, be tiesioginių pareigų, mes mokomės įvairių specialybių, kurios tikrai bus naudingos civiliniame gyvenime. Laisvalaikiais skaitome laikraščius, žurnalus, dalinamės su draugais išpažtimis. Man, kaip piskėnui, tikrai malonu skaityti savo rajono laikraštį, džiaugtis darbo žmonių laimėjimais. Ypač mane sudomino straipsnis „Kai žmogų ištinka nelaimė“. Perskaičiau jį ir nustebau. Tiesiog nesitikiu, kad dar yra tokių žmonių, kaip Vladas Stukas ir Aloyzas Jurkštas. Tuo metu, kai mūsų visuomenė ryžtingai kovoja su dar pasitaikan-

čiais prasižengimais, šie du individai sąmoningai stumia nepilnametį Povilą Lapeikį į nusikalto kelią. Mano nuomone, taip gali elgtis tik visiškai žemos moralės žmonės, kuriems nieko nėra brangiau, nieko švento. Argi jie nesupranta, kad, žalodami Povilui Lapeikiui gyvenimą, nusikalsta prieš visuomenę ir valstybę?

Jeigu ne jų „pamokymai“, tai Povilas tikrai būtų išaugęs doru ir sąžiningu žmogumi. Dėl to, kad jis tapo našta motinai ir visuomenei, daugiausia kalti Vladas Stukas ir Aloyzas Jurkštas. Aš su draugais pilnai pritariu mokytojui A. Remeikienei, kad juos reikia bausti. Jeigu norime, kad jaunoji karta augtų sveika ir verta komunistinio statytojų vardo, turime patys būti jai geru pavyzdžiu.

Aš tikiu, kad Povilas su mokytojų ir visuomenės pagalba pajėgs nutraukti draugystę su Vladu Stuku ir Aloyzu Jurkšta ir taps sąžiningu žmogumi.

A. KULIKAUSKAS
Tarybinės Armijos karys

Veršelių augintoja A. Jančytė

Kolūkio karvių fermoje patė darbymeis. Nors artelės visuomeninė banda ganosi jau lauke, bet ir dabar karvių melžėjos nesėdi sudėjusios rankas. O ypač darbo daug veršelių augintojoms Bronai Bočiulytei ir Anelai Jančytei. Abi jaunos merginos, darbščios, savo darbą mėgta ir supranta.

— Pradžioje tikrai buvo sunku, — prisimena Anelė Jančytė savo pirmas darbo dienas. — Aš perėjau dirbti į fermas iš laukininkystės brigados. Čia ir darbas kitas, ir aplinka. Bet jau labai norėjau dirbti karvių fermoje, ir ypač myliu veršelius. Tai — mano silpnybė.

Mergina droviai žvelgia į tuščius, švarius bidonus, iš kurių tik penkio savo jaunąją šeimyną. O šeimynėlė tikrai nemaža — viso 31 veršelis. Ir kol apžiūri juos, aptvarkai, tikrai darbo užtenka. Anelė, tiesa, dirba dar visai neseniai, ir metų nėra, bet rezultatai jau rodo merginos darbėtumą, nuoširdumą. Patė kolūkio pirmininkas B. Durozevičius apie šauniąją veršelių augintoją užsimena tik gerai.

— Puiki mergina, ta mūsų Aneliukė. Savo darbą labai mėgta. Jeigu daugiau tokių merginų mūsų artelėje būtų, tikrai jums sakau, mes būtume kur kas pajėgesni ir pieno, ir mėsos gamyboje.

Klausiai pirmininko Žodžių, pačių kolūkiečių pastabų apie Anelę Jančytę ir tiki jais, nes negalime nepatikėti, kada ir patė pamatai šią merginą darbo metu fermoje prie savųjų augintinių. Veršelių augintojos A. Jančytės šeimyna išaugo tikrai puikiomis karvėmis. Būna kuo papildyti kolūkio visuomeninę bandą, nes jau dabar veršeliai į parą priauga po 550—600 gramų. Tai ir bus dovana TSKP XXII suvažiavimui.

K. VALAITIS

«Pakopos kolūkie

Gera pradžia—dar ne viskas

„ŠETEKŠNOS“
KOLŪKIS

Antrašai kolūkio brigadai vadovauja Bronius Vizbaras. Ketvirtas metus dirbdamas brigadininku, B. Vizbaras sukaupė nemažą darbo patyrimą. Štai dėl ko dar gegužės mėnesio pradžioje jo vadovaujamoje brigadoje buvo pasėti cukriniai runkeliai. Dar iš rudens cukriniams runkeliams skirta žemė du kartus buvo aparta, patręšta vietinėmis trąšomis. Kada į 24 hektarų plotą buvo pasėti cukriniai runkeliai, brigadininkas jų nepamiršo nei vienai dienai. Praėjus po cukrinių runkelių sėjos 5 dienoms, jie buvo nuakėti lengvomis akėčiomis.

Šiuo metu, kada jau pasirodė pirmoji lapelių pora, cukriniai runkeliai vėl akėjami, purenami tarpvagiai. Ypač gerai II brigadoje dirba, purena pasėlius Algis Baltrušas, Kazys Lapė, Jonas Mažylis ir kiti.

— Ankstyva sėja, gera priežiūra — štai tas ir nulems cukrinių runkelių derlių, — sako brigadininkas Bronius Vizbaras.

Pupos — tai viena iš labiausiai baltymingų kultūrų. Ypač

jos reikalingos ten, kur trūksta gerų, baltyminių pašarų. Kaip žinome, „Šetekšnos“ kolūkis nepasizymi plenu belmėsos gamyba. O svarbiausia čia priežastis ta, kad kolūkyje nuolat stokojama gerų ir maistingų pašarų. Štai kolūkis šiais metais kolūkyje pradėta sodinti pupas pašarui.

— Nors šiais metais nedaug pasėjome, bet kitais metais tikimės jų plotus gerokai išplėsti, — sako kolūkiečiai. — Suprantate, naujiena, o naujienų daug iškart neįsileidžiama...

Praėjusiais metais kolūkyje buvo pasodinta 35 ha kukurūzų. Šiais metais jais užsodinta 41 ha. Jie pasodinti kvadratinio - lydzinio būdu. Traktorininkas Povilas Zolubas tikisi mechanizuotu būdu iš kiekvieno hektaro išauginti po 500 cnt žaliosios kukurūzų masės. Anksciau sėti kukurūzų plotai, kuriuos gerokai suplakė lietūs, porą kartų buvo nuakėti. O tuose plotuose, kur jau pasirodė 2—3 kukurūzų lapeliai, taip pat akėjami. Reikia, kad mechanizatoriai prižiūrėtų ir cukrinius runkelius. „Dar po vienos kitos dienos pradėsiu purenti tarpelius, — sako traktorininkas Povilas Zolubas. — Panaudosime ir herbicidus...“

Bulvių sodinimas kolūkyje baigtas jau prieš savaitę. Jų pasodinta 46 hektarai. Tačiau su visų pasėlių priežiūra reikalai dar nekokie. Nepraktikuojamas vasarojaus pasėlių akėjimas, nors kaip žinoma, tai efektinga priemonė derliui padidinti.

Kolūkyje jau penktus metus dirba traktorininkai Jonas Peckus ir Aloyzas Vizbaras. Tai — sumanūs, energingi vyrai, tačiau kolūkio valdyba nepalaidė su jais glaudaus ryšio. Taip pat valdybai reikėjo į sėjos darbus daugiau įtraukti jaunimą. Juk tokių darbščių jaunuočių, kokie yra I brigados kolūkiečiai Rimantas Veiverys, II brigados kolūkiečiai Linas Rūdikas, Juozas Kručas, kolūkyje yra ir daugiau.

Linų bulvių sėja „Šetekšnos“ kolūkyje gerokai suvėluota. Tačiau, jeigu gera bus jų priežiūra, tai derliaus dar galima tikėtis neblogo. Už tai ir turi kovoti kolūkio valdyba!

K. LAUŽIKAS
Korespondento posto narys
VI. JASINSKAS
(„Stalino keliu“ koresp.).

Štai dėl ko vėluojamasi

Gera uždera visuomeninės lankos „Atelies“ kolūkyje.

— Tačiau beveik kasmet vis pritrūkstame pašarų, — kalba ateitėčiai.

Taip, jie tiesą sako. Kad „Ateityje“ vešliai auga pievos, tai dar nereiškia, kad ir kluonai pilni. Jeigu netikite, žvilgtelkite.

Pas antros laukininkystės brigados kolūketį Joną Bražį visai neseniai įvyko sudėtinis balius. Kokia Intencija buvo ruošiamas šis balius, nežino net patys baliušnikai. Juk kai žmogus eina į balių, jis galvoja ne apie darbus, ne apie tai, kad kolūkyje neužbaigta sėja. Taip buvo ir čia.

Po keletos dienų, kai pas kolūketį Joną Bražį pasibagė alus, išvyko ir pirminkininkas. Jis pasirodė ir kolūkio kontoroje. Girdi, draugai, reikia pasispausti su sėja. Nepamiršo S. Stulginskis ir „pašarų klausimo“. Mirktelėjo brigadininkui J. Masilionui, o tas, už nuoširdžias ir ilgadienes valses, atrėžė J. Bražiui net 0,5 hektaro dobiilenų.

— Nepamiršti, broliuk, mūsų — nepaliksime ir tavęs, karvutė pašarų nestokos, — tapšnojo per petį brigadininkas, patenkintas šypsojosi pirminkininkas.

Štai kur dingsta vešliosios „Ateities“ kolūkio dobiilenos. Štai dėl ko kiekvieną pavasarį valdyba sukranta skolintis pašarų. O kad pašarų klausimas sprendžiamas dabar, ir vėl pamirštama. Juk už dienos kitos prasideda šienapiūtė, o ankstyvojo siloso gamybą reikia pradėti jau dabar.

V. SAVIČIUS

KAI NEVERTINAMA KOLŪKINĖ ŽEMĖ

„JUODPĖNŲ“
KOLŪKIS

Blogai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje „Juodpėnų“ kolūkyje. Ir ne tik šiemet, bet ir kiekvienais metais. Kur gi priežastis? Atsakymo toli ieškoti nereikia. Mat, kolūkio valdyba iš pat pavasario pamiršta ganyklų priežiūrą, šienaujamus plotus, ankstyvojo siloso gamybą. Juk ir šį pavasarį dėl pašarų stokos kai kurios karvės vos vos beišėjo į ganyklas. Tačiau...

Artelės valdybos narių galvose pučia kitokie vėjai. Čia labiausiai rūpinamasi, kad geriausios ganyklos, ne tik antramečiai, bet ir pirmamečiai dobiilai, būtų skiriami kolūkiečiams, asmeninių karvių ganymui. O kad taip yra, kalba faktai. Pavyzdžiui, trečios laukininkystės brigados kolūkiečiams Kaziu Bruškiui, Joanai Lesmonavičenei asmeninių karvių ganyklai išskirti pirmamečių dobiilų plotai.

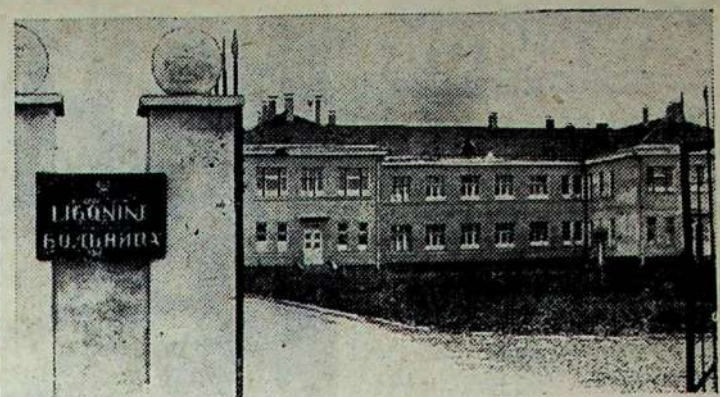
Štai dėl ko „Juodpėnų“ kolūkyje blogai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje, neužtenka pašarų, nesirūpinama ankstyvojo siloso gamyba.

K. ŽUKAUSKAS

Nuotraukoje: respublikinio abiturientų, dirbančių žemės ūkyje, pasitarimo dalyviai, buvę abiturientai — Birutė Girdauskaitė iš Šakių rajono „Nemuno“ kolūkio, Kretlingos rajono „Lazdininkų“ kolūkio laukininkystės darbuotoja Aldona Burbaitė, Ukmergės rajono „Tydukių“ kolūkio brigadininkas Lionginas Katinas ir Antanas Korzonas iš Rietavo rajono „Spartuko“ kolūkio.
M. Baranauskas (ELTOS) nuotr.

Stalino keliu Nr. 45 (1528)

Akmenėje išaugo graži pastatai — tai nauja rajono ligoninė su poliklinika. Ligoninė aprūpinta moderniaisiais įrenginiais. Čia dirba keturiolika gydytojų.

Rajone nuolat plečiamas gydymo

įstaigų tinklas. Atidarytas prieštuberkuliozinis dispanseris su 25 lovų stacionaru, „Ventos“, „Raudonosios aušros“ kolūkuose ir Pakalniškių tarybiname ūkyje — nauji felčeriniai-akusheriniai punktai. Pernai į rajoną atvyko dirbti septyni nauji gydytojai. Dabar jų skaičius išaugo iki 32, o vidurinio medicinos personalo skaičius pasiekė 129 asmenis. Tuo tarpu buržuazijos viešpatavimo metais Akmenėje dirbo tik vienas felčeris.

Nuotraukoje: nauja Akmenės rajoninė ligoninė.
A. Ercupio (ELTOS) nuotr.

DEPUTATAI LAUKIA

Kupiškio rajono kelių eksploatacijos ruožo keleivinis autobusas, kursuojantis Kupiškis — Adomynė, Adomynėje stovi 20 minučių. Adomynės apylinkėse DŽD Tarybos deputatų sesijoje buvo nutarta prašyti KER viršininką drg. B. Izdūnį, kad vietoje 20 minučių stovėjimo autobusus kursuotų 4 km toliau, t. y. iki Punkiškių kaimo. Tačiau kelių eksploatacijos ruožo viršininkas B. Izdūnis į deputatų kreipimąsi nesiteikė net atsakyti.

E. DORONDOVAS
Kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

„Galiu net kryžių pabučiuoti“...

Kvailas būčiau, kad sąžiningai dirbtiau kolūkio laukuose. Tegu kas nori plėšosi, o aš neblogai gyveniu ir toliau gyveniu, — mėgdavo girtis kaimynams Alfonsas Vaivada, gyvenantis Zadeikių kaime. — Negirk dienos be vakaro, Alfonsai, — atkirsdavo jam kaimynai. — Jeigu taip ir toliau simtuosini, tai ko gero ir pragyventi neturėsi iš ko.

— Nesirūpinkite, kaimynėliai, iš ko aš pragyvensiu, — atšaudavo Alfonsas Vaivada. — Paziūrėkite į paukštelius skrajėnėlius. Jie nei sėja, nei piauna, o badu nemiršta. Tai ir aš pragyvensiu.

Ir tikrai. Alfonsas, kaip ir anksciau, vengė darbo kolūkyje, slėpėsi nuo darbuotojų. Dažnokai jis ir namie degtine kvepėdavo. Zadeikičiai pradėjo abejoti, ar tik Alfonsas Vaivada neužsiliminėja krūminės gamtinio. Kad kažkas užsiliminėja šiuo amatu, kolūkiečiams buvo ne paslaptis. Bet išaiškinti kuris taip daro vis nepavykdavo. O krūminės gerbėjams buvo tikrai auksinės dienos. Namines degtines iki valat. Gerk ištisas dienas iki skrandžio prakiurimu, o kai jis prakiurs, tada jau tikrai galima bus pailsėti. Tokiu krūminės antplūdžiu ne juokais susirūpina „Zadeikių“ kolūkio kolūkiečiai, draugovinkai.

Tai bus pinigėlio, — bamba — gėlio, — bambė — pusbalsiu Alfonsas, statydamas bravūrą. — Vėl galėsiu laisvai, be darbo gyventi. Kad tik pirkėjų netraktų, o gerimėlio tai tikrai nepritraktų. Tačiau šis kartas Alfonsui Vaivadai buvo jau paskutinis. Milicijos darbuotojai sykiu su kaimynais ir kolūkio draugovinkais surado užkietėjusį degtinari. Be degtinės gaminti aparato buvo konfiskuota net 10 bonkų degtinės.

— Ir kaip tau, Alfonsai, ne gėda, — pasipiktinę kalbėjo Petras Vaivada ir Jonas Lukšys. — Vietoje to, kad dirbtum naudingą darbą, sunki šią smarvę, nuodijai žmonėms sveikatą. — Tai, mat, aš jau pasigaminau saviems reikalsams, — lakstingai bėgti bėgti Alfonsas Vaivada. — Galvojau šioki — toki baliuką suruošti, kaimynėlius pavaistinti. Tik nepagalvoči, brangučiai, kad šis nekalts skystimėlis pardavimui buvo skirtas. Aš degtinės pardavimui niekada negaminu. Jeigu mano žodžiais netikėt, galiu kryžių pabučiuoti.

Nieko negelbėjo Alfonso Vaivados gražbylostės. Sugautas degtinari perduotas „Zadeikių“ kolūkio draugiškam teisui. Nėra jokios abejonės, kad Alfonsas Vaivada gaus pagal nuopelnus.

J. LAŠAKAUSKAS
Milicijos darbuotojas

IEŠKO NEPAMETUSI

— Daug moku, bet nieko nedirbu — mat, tie darbai vis ne prie širdies, — dažnai dūsavja M. Melnikaitės vardo kolūkio kolūketė I. Meliauskaitė.

Geru keliu buvo pasukusi ši mergina: mokėsi, dirbo, tačiau, nebaigus net septynmetės mokyklos, nutarė tapti siuvėja. Bet dėl siuvėjos amato vėl persigalvojo. Dabar nei siuva, nei kolūkinėje gamyboje dalyvauja — niekur. Tiesa, sakyti niekur — per daug. Šokuose, pasilinksminimuose — I. Meliauskaitė pirmutinė.

O kolūkiečiai, kaimynai laukia ir tikisi, kad I. Meliauskaitė suras tikrąjį kelią sąžiningame darbe.

S. KIRLYTĖ

PATARLĖ

Pamėgo, kaip „Bugailiškių“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja Gražina Jančytė laikyti spygą ant klubo-skaityklos durų. Atseit, prisiminiau gerą liaudies patarlę: „Nei pati valgau, nei kitam duodu“.

Nejaugi rajono kultūros skyriaus darbuotojai nesuras rakto atraktinai šiai spygai?

M. SLAVINSKAITĖ

Rajono MOKYKLOSE

● VI. REKAŠIAUS v. vidurinės mokyklos X klasės moksleiviai aplankė blokų fabriką, kuriame susipažino su klinčių perdirbimu gaminant blokus. Be to, pamatė, kaip gaminamos plytelės šaligatviams, o moksleiviai Skirmantas Merkys ir pats pabandė jas gaminti. Išvykos tikslas buvo susipažinti su elektros energijos pritaikymu gamyboje blokų fabrike.

V. PETRONIS
Žurnalistų būrelis narys,
V. DARELA

● „ALIZAVOS“ kolūkiečiai sėkmingai baigė pavasarinį sėjos darbą. Jie dėkingi ir vietos vidurinės mokyklos moksleiviams, taipgi padirbėjusiems kolūkyje sėjos metu.

J. JONAITIS

● ALIZAVOS vidurinėje mokykloje nuolat skamba muzika, moksleivių balsai. Mokytojos M. Vilkaitės vadovaujama, jie ruošia programą rajonui ir rajono Dainų šventei.

S. JAUNIUS

Dešimtis kubinių metrų celiuliozės atliekų—žlaugto Klaipeidos celiuliozės—popieriaus kombinato būdavo išmetama. Dabar šios atliekos panaudojamos vertingam produktui—pašarinėms mielėms gaminti. Tuo tikslu čia pastatytas specialus cehas-fabrikas.

Nuotraukoje: naujasis cehas.
V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

Sportas

Kai treniruojamasi ne stadione, bet...

Praėjusį sekmadienį Kupiškio stadione draugiškoms futbolo varžyboms susitiko vietos KER ir Panevėžio baldų kombinato futbolo vienuoliktės. Pirmiausia, žinoma, susipažino komandų kapitonai, draugiškai paspaudė vienas kitam rankas. O kad panevėžiečiai draugiškai moka paspausti rankas ir pavaišinti draugiškais įvarčiais, puikiai parodė pirmojo kėlinio rezultatas—8:0 svečių komandos naudai. Geras Broniaus Semaškos ir dar vieno kito kupiškėno žaidimas nublanko bendrame chaose. Tarp kitko, tai buvo žaidimas į vienus (ir kaip tik į kupiškėnų) vartus. Štai, žiūrėk, panevėžietis su kamuoliu skuba šeimininkų vartų link, o pastarieji visu būriu bėga paskui jį, lyg norėdami jam padėti... O jeigu ne, tai taip sugeba atsitraukti prie savo vartų, tarytum bijodami kamuolio, kad svečių žaidėjas iš dviejų metrų įmušti kamuolį į vartus sunkumų jau nebesudaro.

— „Puikiai“ žaidžia mūsų šaliai, net stebisi žiūrovai.—Sako, kai kurie „treniruojasi“ tik restorane...

Antrajame kėlinyje buvo pakeltas vienas kitas žaidėjas, Romas Semėnas perėjo į gynimą. Tačiau tai svečių puolėjams nei kiek nesukludė darniai perdavinėti vienas kitam kamuolį,

netrukdomiems priartėti prie Kupiškio futbolininkų vartų ir pasiūsti kamuolį į tinklą.

Daugelis žiūrovų, pasipiktinę saviškių žaidimu, jau po pirmojo kėlinio numojo ranka ir paliko tribūną. O likusieji antrajame kėlinyje jau šaukė svečių žaidėjams:

— Keturioliktąjį įvartį—vartininko Jurkšto garbei!

Tačiau svečių puolėjas, nusprendęs, kad stipraus smūgio į vartus Kupiškio komandos vartininkas Edvartas Jurkštas nėra vertas, vos vos paridena kamuolį. Išlėmęs rankas į šonus, kupiškėnų vartininkas žiūri, kaip kamuolys lėtai įrieda į vartus. Ir tik po to palengva nueina ir pasitima jį iš tinklo.

— Penktoliktąjį įvartį—Kupiškio restorano „garbei“!—komanduoja žiūrovai svečių žaidėjams (mat, dalis kupiškėnų-futbolininkų antrame aukšte „treniruojasi“). Žinoma, tik ne futbolą čia jie žaidžia, o žongliruoja stikliukais ir bokalais).

Žiūrovų priesaką panevėžiečiai įvykdo už pusės minutės—garbė jiems už tai! Plojimai.

Ir taip rungtynės sausų rezultatu 15:0 (8:0), paskutinį įvartį įmušus restorano „garbei“, pasibaigė. Bravo, Kupiškio KER futbolininkai, kad nenuskribadėte kaimyninio rajono centro žaidėjų nei vienu įvarčiu! Bet šis jūsų „mandagumas“ labai nepatiko žiūrovams—tai gerai sau įsiskaičiavo į galvas ir imkite žaisti kitaip, kad iš aikštės neberelkėtų išbėgti nukabintomis nosimis, palydint žiūrovų replikoms, paniekai.

F. JANKAUSKAS

Šeštadienio popietei

NUOŠIRDUS PASIKALBĖJIMAS

Kartą amerikietis paklausė olandą:

— Sakyk, kaip atrodo jūsų valstybinė vėliava?

— Mūsų vėliava yra trijų juostų, — atsakė olandas, — raudonos, baltos ir mėlynos. Pas mus sakoma, kad šios juostos yra betarpiškai susijusios su mokesčiais. Mes išraustame, kai užsimeinama apie mokesčius, išbalame, matydami mokesčius raginimus, ir mokame tol, kol pamėlynuojame.

— Ir pas mus su juostomis tas pat, tik prieš akis ima dar ir žvaigždės mirguliuoti, — pasakė amerikietis.

„MOKSLIŠKAS“ PATARIMAS

Norėdama pranašauti rinkos kainas moksliniu pagrindu, viena biržos maklerių kontora, esanti Volstrite, išgijo didžiulę skaičiavimo mašiną. Ji buvo užtaisyta visokios informacija, kurią tik buvo galima surinkti: duomenimis apie esamas kainas, apie rinkos konjunkturą, apie Saulės dėmes ir apie Mėnulį. Makleriai susigrūdė aplink mašiną ir ėmė laukti. Pradžioje juosta buvo švari. Paskiau pasirodė žodžiai: „PIRK ŽEMOMIS KAINOMIS, PARDAVINĖK AUKŠTOMIS“...

„AUŠRA“

„KAI SUSILIEJA UPĖS“

Vienuliškasis lietuviškas meninis filmas „Kai susilieja upės“ pasakoja apie tai, kaip trijų broliškų respublikų kolūkių žemdirbiai bendromis jėgomis pastatė tarybinę tautų draugystės simbolį—tarpkolūkinę hidroelektrinę.

Scenarijus pagrindina buvo palmtas baltarusių rašytojo Petrusio Brovkos to paties pavadinimo romanas. K. t. „Aušra“ bus demonstruojamas birželio 13 ir 14 d. d.

VIS PER DEGTINĘ

Ne už girių tamsių, ne už upių giliųjų ir ne užiloje senovėje, bet šių metų gegužės mėnesio 15 dieną „Adomynės“ kolūkyje tai įvyko. O šio įvykto herojai ne senovės riteriai, ne įžymios asmenybės buvo, o Antanas Antanavičius, Bronius Buzėnas ir automašinos vairuotojas Kavoliūnas. O buvo taip.

Ankstų gegužės 15 dienos rytą iš „Adomynės“ kolūkiečio Subačiūn išriedėjo Kavoliūno vairuojama automašina. Sykiu su juo važiuojo Antanas, Antanavičius ir Bronius Buzėnas. Į Subačių nuvyko greitai. Salietaį pakrauti irgi netruko. Beliko tik sėsti į automašiną ir grįžti atgal. Tačiau pakrovėjai suplanavo kitaip.

— Parduokime trejetą mašynų salietros,—kreipėsi į draugus Bronius Buzėnas.—Adomynė toli, nei šuo nesulos. Ir širdelę atgaivinti vienu kitu puslitrūku galėsime.

— O kaip trūkumą išlyginsim? — suabejojo Antanas Antanavičius.—Juk sandėlininkas maišus tai tikrai suskaičiuos.

— Ir ko čia abejoji!—nutraukė jo kalbą iki tol tylėjęs automašinos vairuotojas Kavoliūnas.—Aš atsakings už salietrą, o ne tu, Antanai. O jei aš nebūčiau, tai tau su Bronium labiau nėra ko bijoti.

Pasakyta—padaryta. Trys maišai salietros greitai rado naują savininką. Pragerti nesąžiningu būdu uždirbtus pinigų nusprendė Šimonių užkandinėje. „Tai bus arčiau namų, ir autoinspektoriaus nesusitiksime“, — nusprendė visi trys.

Kelionė atgal vyko sklandžiai. Kupiškėje paėmė gyvulių gydymui skirtus vaistus, išskubėjo Šimonių link. Čia sustojimas užtruko tikrai ilgai. Visas trejetas apleido

užkandinę jau pritemus. Nuo čia ir visi „vargal“ prasidėjo. Automašina, girta vairuotojo valdoma, ant vieškelio fokstrotą šoko ir vis į griovį dairėsi. Pagaliau, jau „Adomynės“ kolūkiečio ribose, ji užbaigė kelionę pakelės griovyje. Iš čia mašiną ištraukė traktorius. Norėdami išsiskirti nuo atsakomybės už pavogtą salietrą, automašiną paliko kolūkiečio pirmininko kieme be jokios priežiūros, lietaus malonei.

— Kai rytoj pastebės trūkumą, tai sakysime, kad nieko nežinome—mašina pernakt nesaugoma stovėjo,—sutarė išsiskirstydami draugai.

Deja, šis triukas nepavyko. Sekančią dieną jų vagystė išėjo aikštėn. Nieko nepadarė nei saldžios kalbos, nei jokie pasistelsinimai.

— Vieną kartą reikla padaryti galą tokiems reikšiniams mūsų artelėje,—kalba sąžiningi kolūkiečiai.—Kas užsiiminėja vagystėmis bei sukybėmis, tam pas mus ne vieta.

Ir visai teisingai jie sako.

J. LAISVŪNAS

RUBŲ SUKIRPIMO IR MODELIAVIMO KURSAI TĘSIAMI

Nuo 1961 m. kovo 1 d. prie miesto kultūros namų buvo organizuoti vakariniai moteriškų ir vyriškų rūbų sukirpimo ir modeliavimo kursai. Ši laida sėkmingai baigė savo mokymais gegužės 31 d.

Nuo birželio 15 d. pradės darbą nauja vakarinė grupė. Asmenys, norintieji lankyti šiuos kursus, pareiškimus kultūros namų direktoriaus vardu paduoda iki š. m. birželio 15 d.

S. STOČKUS

Redaktorius S. ZAUKA

Šimonių vidurinės mokyklos moksleiviai, mokytojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą Udukių šeimai, tragiškai žuvus jų mylimai dukrelei Marytei.

„UŽ Miesto RIBOS“

Nauja „Moldova“ filmo apysaka. Viera ir Radu gyvena krevėje pramiesčio gatvelėje. Kiekvieną rytą Viera bėgo pardavinėti pieno, o Radu „avadavaro“ statybinių-privatininkų artelei.

Kasdien stebėdama didžiulės miesto statybas, Viera pirmąjį suprato, kad jos gyvenime kažkas ne taip, kad ji ir Radu eina ne tuo keliu. Tačiau Radu nenorėjo dirbti naujose statybose...

Viera ir Radu ilgai nesimatė. Ir štai, pagaliau, juodu susitiko didžiulėje statyboje. Toli nusidriekė naujo miesto gatvės, švytėjo saulėje balti daugiaaukščiai namai. Koks gražus gyvenimas! Kokio puikūs žmonės atvėrė jiems duris į laimę!

Filmą pastatė jaunas režisierius Vadimas Lysenka—tai jo pirmasis savarankiškas darbas kino menininkystėje. Šį filmą pamatysime birželio 15 ir 16 d. d.

STALINO HELIU

4 psl. 1961 m. birželio 10 d.

Red. adresas: Kupiškis, Vytauto 7, telef. 54.

Spaudė Kupiškio rajono spaustuovė, Tarybų a. 16, telef. 29.

Tir. 5,050. Užraš. Nr. 449

„Сталинское село“ — орган Кулишского РК КП Литвы и районного Совета депутатов трудящихся